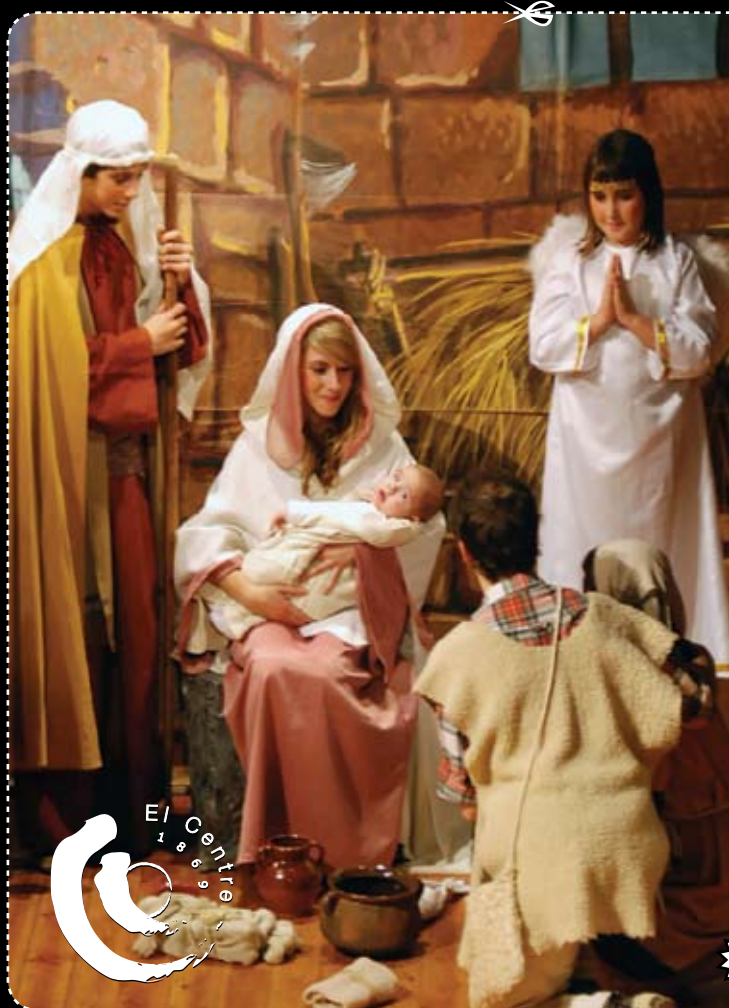

OR I FLAMA

Revista d' "El Centre" de Gràcia entitat fundada el 1869

Bon nadal...

... i feliç 2010

SOMNI DE NADAL

He somiat avui un món
on cada infant tenia mare,
on cada infant tenia pa,
on cada infant tenia casa.

I no és així, que no és així.
Digue'm per què, digues-m'ho, mare:
per què l'Infant, en negra nit,
neix i reneix damunt la palla?

Cada Nadal somio un món
on cap infant no va a la guerra,
on cap infant no és menystingut
ni pels camins mal perdut erra.

I no és així, que no és així.
Digue'm per què, al món, hi ha, mare,
infants morint de fam i set,
i celebrem Nadal encara!

I, malgrat tot, vull somiar
un món obert a l'esperança,
un món més just per als infants
on ja la Pau creixent avança.

I serà així, que serà així.
Que així serà, promet-m'ho, mare,
que cada infant pugui fruir
de pau i goig, d'amor i empara!

Jordi Enjuanes-Mas

Benvolguts socis,

Acabem de celebrar el 125è aniversari de la primera representació feta al Centre fa 125 anys, precisament un 14 de novembre de 1884. Poc es pensava aquella gent que l'Entitat continuaria endavant amb tants projectes, canviant com canvien els temps, celebrant el 140è aniversari de la seva fundació i tantes coses que han passat en la història del nostre Centre.

El dia 15 de novembre passat, es va commemorar aquell inici que es va fer amb una obra de Frederic Soler **Pitarra** "La cura del moro"; la veritat és que va ésser un dia ple d'emocions: al matí, el Pare Manel va celebrar l'Eucaristia a les onze i a les dotze va tenir lloc l'acte institucional, en el qual ens varen acompanyar representants de l'Ajuntament i de la Generalitat de Catalunya (Departament de Cultura). Durant l'acte vàrem gaudir d'un pregó fet pel nostre bon amic Esteve Polls, si bé no l'havia de fer ell, l'havia de fer la Montserrat Salvador esposa de l'amic Esteve.

Va ésser un pregó ple d'emoció i de vivències d'una persona que ha viscut molts anys de la seva vida a El Centre que ell anomena "casa meua", totes les persones que ens varen acompanyar van gaudir d'uns moments plens d'emoció irrepetibles, que només passen una vegada a la vida, llàstima dels que no hi van poder ser.

Després dels discursos i agraïments, l'amic Esteve ens va fer un regal de Nadal: va recitar un fragment d'El Poema de Nadal, que va emocionar als assistents, i va posar tota la platea en peu... com us deia, un dia ple d'emocions.

El matí es va acabar amb una bona exposició de molts moments de la vida del nostre Grup de Teatre i de la vida de molts socis que ens varen precedir, servint un magnífic aperitiu alhora.

A la tarda el nostre grup va posar en escena l'espectacle TOT RECORDANT, i va ésser posat amb molt d'èxit, amb una qualitat interpretativa excel·lent, participant també tots els nois i noies del Taller de teatre; va ser una tarda on també, tot recordant, vàrem viure moltes emocions. És de molt agrair l'esforç fet per moltes persones que tant van treballar per aquest dia, he de dir que vàrem trobar a faltar tantes persones que per desgràcia ens han deixat.

De tot això a mi m'agradaria compartir amb tots vosaltres la següent reflexió: aquesta vegada li ha tocat al teatre, però són moltes les seccions i moltes les activitats que formen el nostre estimat Centre; tots, sense excepcions, tiren endavant l'Entitat.

Vull aprofitar per felicitar a tothom i desitjar un bon Nadal i que l'any que ve ens porti a tots molta pau, i sobretot feina, que la nostra societat tiri endavant i que tots plegats puguem tirar endavant.

Bon Nadal i millor any 2010

Carlos Pablos

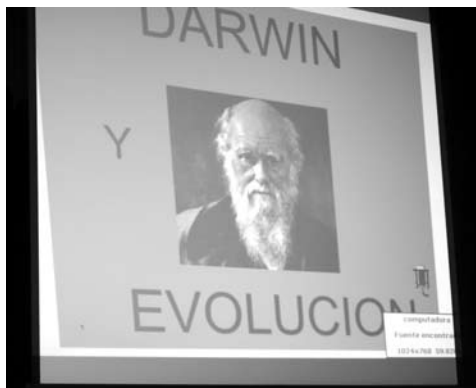
La junta informa...

- El 10 d'Octubre El Centre va acollir una actuació d'havaneres amb el tradicional rom cremat després

- El cicle de conferències sobre DARWIN, en motiu del 200è aniversari del seu naixement, les dues primeres a càrrec de la Dra. M.José Prieto i la darrera a càrrec del Dr. Matabosch, ha estat un èxit de participació

- En aquest primer trimestre també s'han celebrat els sopars-col·loqui, amb la col·laboració de TELEGRÀCIA, amb la presència del Pare Abat de Montserrat, JOSEP M. SOLER, el primer, i de l'ex-president de la Generalitat de Catalunya JORDI PUJOL, el segon.

La junta informa...

El Petit Comité, grup que fan música a capella, va fer un concert el dia 14 de novembre a El Centre amb un gran èxit de públic. Aquest és el seu comentari posterior al concert penjat a la seva pàgina de Facebook:

De part de tot el grup, simplement agrair la vostra companyia durant el concert d'ahir. Va ser genial retrobar-nos amb molts de vosaltres i poder conèixer nous amics.... Agraïments també a El Centre de Gràcia per deixar-nos el teatre.

El dissabte 21 de novembre, Veterinaris sense Fronteres va presentar l'espectacle: "Explica'm un món" interpretat per Natàlia Bernat.

"CAP NEN SENSE JOGUINA" : El Centre organitzarà una campanya de recollida de joguines (noves o velles que estiguin en bon estat) del 20 de desembre al 4 de gener

El dia 13 de desembre, després de la tradicional missa per la celebració de la patrona de l'Entitat, es farà la lectura d'EL POEMA DE NADAL de JOSEP M.DE SAGARRA.

El Sr. Agustí Serra deixa la Vocalia de Cultura del Consell Directiu del Centre per motius personals. La Sra. Muntsa Farré, fins ara Vocal de Comunicació, assumeix la Vocalia de Cultura. L'àrea de Comunicació passa a dependre de la Vocalia de Comunicació i Esports, el titular de la qual és el Sr. Eduard Albert.

Aprofitem aquestes pàgines per agrair al Sr. Serra la seva important tasca en el si del Consell Directiu durant aquests anys.

Us informem que el nou horari de Secretaria és de 18h a 21h30.

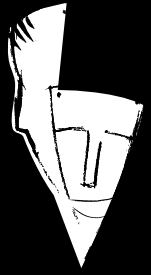
Us comuniquem que a finals de gener tindrem l'exposició sobre LA COOPERATIVA DE VIVIENDAS GRACIENSE, fins a finals de febrer. Una exposició que deu molt al nostre expresident Esteve Camps.

Recordar-vos que al gener començarà la nova edició del CONCURS DE TEATRE CATALÀ A GRÀCIA.

Ens complau informar-vos que actualment ja estem passant dels 500 socis.

de Joan Guinart

teatre

125
anys
fent teatre

La secció de Teatre ha passat per un moment extraordinari i únic: la celebració del 125è aniversari, una data que ha fet viure moments de moltíssima emoció.

A continuació us transcrivim els discursos pronunciats per Joan Guinart, president de la secció, i per Carlos Pablos, president de l'Entitat. Serveixin ambdós, a més de les fotografies dels actes celebrats durant el dia 15 de novembre, com un recordatori d'aquest dia tan especial.

DISCURS PRONUNCIAT PER JOAN GUINART, president de la Secció de Teatre

Sr Ramon Fontdevila

Director general de cultura popular de la Generalitat de Catalunya

Sr Guillem Espriu

Regidor del districte de Gràcia

Sra Francina Vila

Regidora de l'Ajuntament de Barcelona

Sr. Esteve Polls,

pregoner de l'acte

Sr Carlos Pablos

president del Centre Moral
Instructiu de Gràcia

Representants dels partits polítics

Membres del Consell directiu del centre
i de la junta de teatre

Socis del centre,

Amics tots

Ara fa 125 anys, un grup de socis d'El Centre varen decidir fer una obra de teatre. Que poc es podien imaginar aquells col·legues nostres que un segle i quart

després, aquella experiència havia de ser l'embrió d'un grup de teatre, consolidat i reconegut.

14 de novembre de 1884 : "La cura de moro" de Frederic Soler *Pitarra* va ser l'obra escollida per aquell grup de gent, amb el senzill objectiu de passar, i fer passar, als socis d'El Centre una tarda distreta i divertida, i a partir d'aquell moment, el cuquet del teatre va començar a caminar lentament dins la vida social de l'Entitat.

I així, amb un teatre en el qual, per una bona moralitat de l'època a les entitats catòliques només hi podien actuar homes, l'activitat cultural d'El Centre anava ampliant la seva xarxa, d'instrucció i divertiment.

Quins temps aquells en què les dones eren homes disfressats i que la manca de recursos era tan gran que l'ambientació de l'escena era d'allò més simple: si es volia mostrar una casa rica, les

cadires eren de caoba i si era casa pobre, es posaven les cadires de boga del cafè, o uns testos al fons volien dir que era un jardí. Molt de temps ha passat des de llavors, el costum de fer teatre es va anar estenent obra a obra i any rere any.

Varen anar passant els anys i s'havia de trobar una solució per tal que les dones poguessin sortir a l'escenari, i així a l'any 1946 amb la creació de l'Agrupació Artística Medea, ja no era El Centre el que feia teatre mixt, sinó una agrupació, i així es va resoldre el problema. Després, a finals dels anys 40, i a conseqüència de canvis dins de l'Entitat, aquell col·lectiu va passar a anomenar-se "Secció de declamació" i no va ser fins la temporada 1981/1982 que es va adoptar el nom de "Grup de teatre, El Centre"

Però no és la meua intenció, en un dia com avui, d'explicar-vos la història d'El Centre, que d'altra banda la majoria de vosaltres coneixeu millor que jo. El cert és que a dia d'avui el nostre grup de teatre, té un gran prestigi i reconeixement a la nostra ciutat i arreu de Catalunya, on al llarg dels anys s'ha participat en moltíssims concursos de teatre, amb resultats francament envejables, i sinó mireu les nostres vitrines, on veureu el que s'ha guanyat a nivell de grup, on s'ha d'afegir la gran quantitat de premis individuals.

En un dia com avui m'agradaria fer palesa la qüestió social, el que ha significat el teatre per a nosaltres, per als nostres predecessors i per a l'Entitat al llarg de la seva història, perquè no hem d'oblidar que dins del grup de teatre, s'han conegut parelles que s'han casat i han tingut fills, i els fills han conegut les seves parelles dins del grup, s'han

fet llaços d'amistat que el temps no ha pogut ni podrà esborrar mai, s'han emmagatzemat a la nostra ment històries i anècdotes que sovint ens fan riure i a vegades ens fan emocionar, i tot això té un pes específic tan gran que ens ha de fer pensar en l'enorme responsabilitat històrica que tenim al damunt, perquè al darrere nostre hi ha hagut molta gent que no hem conegut, però varen ser aquí, molta gent que ni tan sols sabem els seus noms, però que varen ser aquí, i nosaltres som els hereus del seu somni, de la seva il·lusió, de la seva afició i del seu amor a El Centre.

I és per això, que a l'hora dels agraïments, permeteu-me que hi passi de puntetes, perquè voldria ser just amb tothom, amb tots els que d'alguna manera, avui o ahir varen aportar al grup allò que sabien i que saben fer.

Cadascú dins de la seva disponibilitat i de les seves qualitats, dona el que té. Un grup de teatre és com un castell humà: perquè l'enxaneta arribi a dalt de tot, necessita uns pilars forts i compactes, i, a sota, un munt de gent anònima que fan la pinya que dona solidesa al castell. Si cada un no fa la seva feina ben feta, ni llueix l'enxaneta, ni els pilars, ni el castell.

Per tant, GRÀCIES A TOTS, als d'ahir i als d'avui, actors, directors regidors, apuntadors, tècnics, tramoies, col·laboradors, etc.

I en un dia com avui, el meu sincer agraïment a tots els que esteu fent possible la celebració dels actes de 125è aniversari: comissió, junta i organitzadors dels diferents actes i sobretot al consell directiu de l'Entitat, pel recolzament extraordinari que ens ha donat.

Avui és, per a mi, un motiu d'orgull poder dirigir-me a vosaltres com president

del grup de teatre, però al mateix temps, em sento tan petit com un granet de sorra i m'adono que, en definitiva, això és el que som dins de la nostra història, uns granets de sorra, molts granets de sorra, que compactats i units formen una gran platja, on cap granet destaca dels altres i tant de bo aquesta platja sigui sempre banyada per les onades de l'amistat, companyonia i respecte mutu.

Si som capaços de mantenir aquests tres conceptes estic segur que els nostres nés seguiran celebrant dies com aquest

Moltes gràcies a tots i feliç aniversari

DISCURS PRONUNCIAT PER CARLOS PABLOS

president de l'Entitat.

Acabem de viure uns moments plens d'emoció amb el pregó fet per l'Esteve Polls, i acabo de recordar molt moments viscuts amb l'Esteve en dues obres que no fa gaire temps va dirigir al nostre escenari: "Los Intereses Creados" i "La Zapatera Prodigiosa," quins bons records!

Sr. Guillem Espriu,

Regidor del Districte de Gràcia

Sra. Francina Vila,

Regidora de l'Ajuntament de Barcelona

Sr. Ramon Fontdevila,

Director del Centre de Promoció de cultura popular i tradicional de la Generalitat de Catalunya

Sr. Joan Guinart,

President del Grup de Teatre

Sr. Esteve Polls,

soci de l'Entitat i Director de teatre de reconegut prestigi nacional i internacional

Conselleres i consellers del Districte

Representants de les entitats de la nostra Vila

Socis i amics en general

Gràcies per estar aquí: avui era un dia complicat a la Vila, molts actes coincidint en a les mateixes hores (Els Castellers de la Vila de Gràcia, l'Europa amb la seva presentació del Futbol base...) gràcies pel vostre esforç.

Avui en aquesta celebració dels 125 anys de la primera representació de teatre feta al Centre, permeteu-me la següent llicència.

Quan jo era petit sentia dir a casa meua a Saragossa "que bona ha estat l'actuació", "los cuatro ases cada dia es superen", companyia de repertori formada per Antonio Vico, Manuel González, Carmen Carbonell i Concha Català, eren quatre dels millors actors de l'època; els meus pares van gaudir de moltes d'aquestes representacions, en aquella època difícil en la qual "Terra Baixa" d'Àngel Guimerà era considerada una obra no prudent per representar-se als escenaris; aquells actors van fer les delícies de tanta gent en aquella postguerra en la qual no es podia parlar de quasi res amb llibertat.

Jo sabia la gran afició que a casa meua existia pel teatre... el que no sabia era per què: evidentment en aquells moments dir-li a un nen de la meua edat que el seu avi havia fet tots els decorats de teatre del Casino Republicà de Saragossa, sabent que aquest nen podria explicar-ho a l'escola, no era prudent.

A través del teatre vaig conèixer al meu avi, al qual no vaig tenir l'oportunitat

de conèixer en vida, persona senzilla i amant de la seva família; però el teatre, sense saber-ho, ens havia d'unir en un futur.

El teatre ha unit a moltes generacions de persones, de socis a la nostra Entitat, hem passat generacions de famílies senceres que han, que hem dedicat la nostra vida al teatre; jo mateix vaig arribar a El Centre per fer teatre, no recordo quan vaig fer aquest pas exactament, en el qual el teatre i El Centre eren tota una única cosa, sempre ho he vist així, s'ha lluitat per l'Entitat des d'una parcel·la única i fantàstica que és l'art de Talia, però no obliden mai d'on venim, perquè a fi que existís el teatre a El Centre, van haver-hi uns socis que un dia van començar en aquesta afició pel teatre.

Hi ha una part molt important d'El Centre que viu el teatre, el nostre grup, el concurs de teatre, els pastorets, el premi de textos teatrals, sense oblidar èpoques passades, en les quals els nostres actors havien actuat al Romea fent temporada amb el PONÇ PILAT, l'única passió de Crist que a nivell d'entitats s'ha representat a Barcelona, per no parlar de LOS PASTORCILLOS DE BELEN que vam marcar una època a la nostra Entitat.

El passat i el present han estat marcats pel teatre, encara que també han existit i existeixen activitats molt importants i de gran pes que han fet que el Centre tiri endavant i que sigui una Entitat important a la nostra ciutat.

El teatre ha format part de la nostra vida i crec que la formarà per sempre, el grup de teatre, la secció de declamació, o *el cuadro*, com li han dit en diferents èpoques, ha format part de la vida de tanta gent que ha fet que les seves vi-

des fossin diferents, el teatre ha donat molta gent que ha fet que l'Entitat tirés endavant, perquè tot és el mateix: EL CENTRE.

Per acabar m'agradaria donar un missatge a la gent jove, continueu fent teatre, treballeu per l'Entitat amb voluntat de servei, que és l'única manera de treballar, sense esperar res a canvi, només això: treballar per la cultura del nostre país i de la nostra gent. Quan entengueu aquest missatge de treballar pels altres i no per un mateix, continueu pel camí que tanta gent ha fet abans, continueu tirant endavant el nostre país, continueu tirant endavant el nostre estimat Centre.

Moltes gràcies a tots.

125
anys
font teatre

ELS PASTORETS O L'ADVENIMENT DE L'INFANT JESÚS

De Josep Maria Folch i Torres

Són probablement els Pastorets més representats a Catalunya, podríem dir que són els Pastorets per excel·lència. Qui no ha vist alguna vegada les aventures i desventures d'en Lluquet i Rovelló, en la seva lluita contra el dimoni i l'aparició de l'àngel Sant Miquel sempre a l'últim moment per alliberar-los? Qui no ha sentit la presència del dimoni quan baixa per la platea i s'acosta als nens i nenes mostrant la seva cara tenebrosa? I qui no li ha estirat la capa quan passa pel seu costat o quan avisem al Lluquet i Rovelló tot cridant el dimoni...el dimoni!!!!!!? O s'ha fet un tip de riure amb en Jeremies, el tartamut!

Aquestes sensacions són les que fem reviure al nostre públic al teatre del Centre Moral Instructiu de Gràcia, cada any quan s'acosten les dates nadalenques. Cada any des de fa més de 15 posem en escena aquest entranyable espectacle que fa que avis, fills i néts puguin gaudir junts de la tradició, perquè és ben cert que no hi ha Nadal sense Pastorets.

Un espectacle on intentem mantenir les sensacions de sempre amb decorats tradicionals de paper, on intentem que avis i pares -quan s'asseguin a la butaca- sentin i vegin el que varen sentir quan eren infants, un espectacle on més de 120 persones treballem perquè puguem reviure el somni d'en Lluquet i Rovelló.

REPRESENTACIONS 2009

19 DESEMBRE a les 18h
20 DESEMBRE a les 18h
26 DESEMBRE a les 19h30
27 DESEMBRE a les 11h
27 DESEMBRE a les 18h
2 GENER a les 18h
3 GENER a les 11h
3 GENER a les 18h
4 GENER a les 18h
9 GENER a les 18h
10 GENER a les 18h

T'HI ESPEREM!

"Vapors" dirigida per Natàlia Bernat

PROGRAMACIÓ 2009/10

4, 5, 6, 11, 12 i 13 de desembre

FUENTEOVEJUNA

de Lope de Vega

Direcció: Francesc Carreras Velasco

15, 16 i 17 de gener

ANILLOS PARA UNA DAMA

d'Antonio Gala

Direcció: Carlos Pablos

5, 6 i 7 de febrer

LA ENCANTADORA FAMILIA BLISS

De Noel Coward

Direcció: Joan Guinart

12, 13 i 14 de març

EL TEMPS I ELS CONWAY

De J.B. Priestley

Direcció: Mercè de Haro

16, 17 i 18 d'abril

CRIATURES

De T de Teatre

Direcció: Marc Gualler i Mar Guinart

14, 15 i 16 de maig

UN TRANVIA LLAMADO DESEO

De Tennessee Williams

Direcció: Carlos Pablos

6 de juny

TALLER DE TEATRE

Directors nivell A: Carol Sanllehy,

Sergi Saboya i Anna Flavià

Directors nivell B: Anna Ramon,

Ferran Guinart i David Gallac

Directors nivell C: Kras Casadevall,

Joe Barrado i Víctor Clotet

18, 19, 20 i 23 de juny

HAIRSPRAY

De Marc O'Donnell i Thomas Meehan

Lletra i música de Marc Shaiman

i Scott Wittman

Direcció: Daniel Mejías i Lluís Clavé

OBJECTIUS

A la primera revista de la temporada, ja vàrem indicar els equips amb els que afrontem la temporada i la distribució dels jugadors dins dels mateixos.

En aquest número, anem a definir els objectius als quals intentarem apropar-nos i avaluarem con anem després de 5 jornades.

Comencem per la màxima categoria de la qual disposem, que és la de **Prefe-rent**; amb cinc membres a l'equip, l'objectiu és el de mantindre la categoria, doncs amb la reestructuració que està duent a terme federació, s'ha pujat el nivell de les lligues i per tant només mantenir-se és l'objectiu. Després de 5 jornades es pot comprovar que no serà fàcil, ja que s'està en places de descens, segons per la cua; tot i haver jugat ja amb els primers classificats, es patirà fins al final.

La següent categoria és la de **l'equip de 2a provincial "A"**, l'objectiu del qual és el de mantindre la categoria, degut a què aquesta temporada s'ha tornat a perdre un dels dos millors jugadors i per tant, com cada any, cal lluitar per no descendir de categoria. De moment, després de 5 jornades, s'està aconseguint de mantenir la categoria, però falta molt encara... tot i que hi ha hagut un bon inici, s'intueix un final de temporada intens per a no baixar.

L'altre **equip és el de 2a provincial "B"**, recentment ascendit de 3a provincial, la

qual cosa li donaria l'objectiu d'intentar mantindre la categoria, però després d'haver realitzat 3 fitxatges d'estiu per mirar de no patir, la cosa semblaria bastant més senzilla, ja que es disposa d'un jugador de nivell superior a la categoria. De moment, després de 5 jornades, l'objectiu s'assoleix però amb menys facilitat de la prevista degut a la lesió i baixa, durant 3 partits de moment, del seu jugador estrella. Veurem com progressa en les properes jornades, però no haurien d'arribar cap al final patint.

Es disposa d'un quart equip de diumenge que és el de **3a provincial**, amb un objectiu variable, com pot ser intentar assolir la categoria superior o simplement la de jugar tots els jugadors i assolir competició, ja que molts d'ells són jugadors nous que no estan acostumats a competir, per tant, s'ha de veure com progressa per tal de decidir l'objectiu que es tindrà cap a final de temporada. Segons vagi la classificació s'intentarà pujar l'equip o simplement formar nous jugadors. De moment, després de 5 jornades, encara es lluita per intentar entrar entre els 3-4 primers i per tant amb possibilitats d'ascens.

El següent equip a avaluar, és **l'infantil**, amb l'únic objectiu que els jugadors vagin agafant nivell de competició, doncs amb 12 anys com tenen, i duent sols 1 temporada competint, necessiten agafar-ne molt més, ja que el nivell d'entrenament és molt superior al de partits degut a què no estan acostumats a competir, i comparant amb els rivals que porten alguns anys més fent-ho, es nota la

BARBARISMES - 8

de Marta Bayo

Tret del llibre "Campanya del Lloro" (Barbarismes versificats)

**D'Ignasi Castelltort i Miralda
– Igualada 1983**

diferència en partit; de moment, 2 dels 3 partits han estat molt igualats i tenint en compte que estan a la màxima categoria catalana possible per als menors d'edat, té molt de mèrit.

Seguidament, ens queden els dos equips de veterans per avaluar, que són els que competeixen en dimarts.

L'equip de 2a de veterans, ascendit de l'any passat, l'objectiu evident és de mantindre la categoria. El nivell en aquesta categoria és elevadíssim i mantenir-lo serà tota una fita; de moment, després de 5 jornades, van en la primera posició de descens, per tant es troben al llindar de la categoria, esperem amb una mica de sort que es pugui mantindre l'equip.

L'últim equip de veterans, és el que es troba enquadrat a **3a de veterans**, on l'únic objectiu és usar la categoria com una mena d'entrenament, ja que no es pot descendir i ascendir, és una utopia, perquè hi ha molts dels equips amb jugadors grans que no poden competir a més nivell ja, però continuen sent molt i molt forts; l'objectiu com a equip en aquest cas no està fixat, sinó que l'objectiu és individual, i parlant amb els seus integrants, es senten molt satisfets del seu nivell de joc en aquests partits.

INFORMAR TAMBÉ QUE DES DEL PASSAT 14 DE NOVEMBRE LA SECCIÓ DISPOSA DE SAMARRETA OFICIAL PER A COMPETIR, EN LA PROPERA REVISTA LA PRESENTAREM

Tots vam sentir comentar:
patim una gran "sequia"

Sequera, calia dir,

o **secada**, si es volia.

Igualment erren el mot
aquells que en bars o botigues
demanen "almejas". No!
Són **cloïsses** o **escopinyes**.

No digueu de cap infant
que ha rebut el sant "bautisme";
aquest nom no és cristià,
el correcte és dir **baptisme**.

El mot "telefonejar"
esborreu-lo de la llista
i digueu **telefonar**.
Comunica? Comunica?

"Verosimil"? **Versemlant!**
"Alfombra", tampoc; **catifa**.
És "tremendo"? Elegiu:
espantós o bé **terrible**.

"Respaldo"? Quin malencert!
Respatller! Que hi va a la mida.
I parlant de **respatller**
recolzem-nos-hi una mica.

d' Alfred Casas

Benvolguts consocis,

La majoria ja sabreu pel darrer Or i Flama, i per si alguns no n'esteu al corrent, que el nostre estimat Centre ha tingut un "nen".

Sí, ha nascut una nova secció! Nova per la seva creació, però antiga alhora, doncs ja fa dècades que es practica el dòmino en la nostra Entitat.

Nascuda la idea d'alguns socis practicants, es va remetre una sol·licitud al Consell Directiu, signada per 26 aficionats, per al seu reconeixement com a Secció, al·legant amb molt bon criteri que:

- El dòmino és una activitat lúdica que posa en joc diferents habilitats mentals (memòria, càlcul, estratègia) i que es considera esport, per aquesta raó, en diferents àmbits.
- El dòmino, alhora, és un joc social i per tant fomenta les relacions humanes i el saber debatre amb assertivitat.
- El dòmino és una activitat organitzada en la qual es plantegen torneigs que deriven en la proclamació de guanyadors per tal de mantenir un

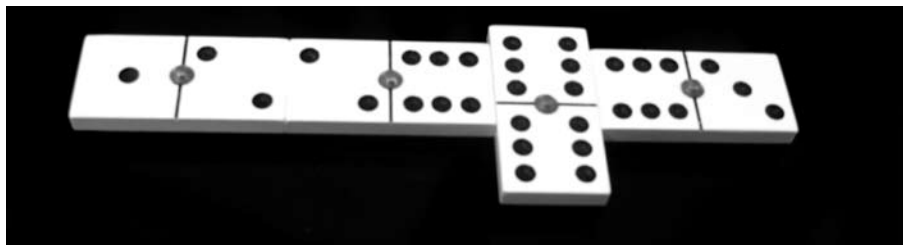
cert nivell de competitivitat i, en conseqüència, un estímul de millora.

- El dòmino és una oportunitat per als socis que seguim essent fidels a El Centre però que, per diferents raons, bàsicament de condició física i edat, ja no podem incorporar-nos a altres activitats com el futbol, el tennis taula, l'esbart o el teatre.
- El dòmino és una activitat oberta a tants socis com vulguin practicar-lo donat que no requereix d'una gran infraestructura.

Concedida l'esmentada petició vam tenir la sort, la Junta formada, de ser elegida a dit; però posarem tot l'interès i bona voluntat en la tasca que se'ns ha encomanat. Seguirem amb el torneig social que es celebra des de ja fa alguns anys i procedirem a organitzar un torneig entre entitats, així com altres reptes que ens hem proposat.

Convidem a totes les sòcies i socis a passar una bona estona entre els aficionats a aquesta modalitat.

Per a qualsevol aclariment o informació addicional sobre la Secció, restem a la vostra disposició.

d'Anna Jaureguizar

Benvolguts socis i amics,

Em dirigeixo a vosaltres per detallar-vos les activitats en les quals la Coral ha participat i en aquelles que tenim previst fer-ho properament en aquesta temporada de tardor-hivern

- **25 Octubre:** la Coral Baluern, juntament amb L'Orfeo de Les Corts, varem compartir concert en el Centre Cívic "Joan Oliver", participant en els "Diumenges Musicals" de Les Corts. Fou una trobada en la qual tots vàrem gaudir: cantaires i públic.
- **15 Novembre:** col·laboració en la festa Aniversari Grup de Teatre del Centre.
- **20 Desembre:** Concert de Nadal que tindrà lloc al teatre d'El Centre a les 12 hores.

Us hi esperem!

Aprofito per compartir amb vosaltres un text extret del llibre "Els nostres Àngels" de Jordi Llimona, sacerdot, caputxí i teòleg que passà l'adolescència al nostre barri de Gràcia. Els seus articles i llibres han alliberat de l'angoixa a molta gent. Aquest llibre tracta de les nostres coses, de la quotidianitat de la vida, sota la imatge d'un àngel...

Aquest és ...

L'Àngel dels Cants

Se sentien uns cants llunyans, com vinguts d'un astre perdut en els espais remots. Eren uns cants indefinits, un alè de l'esperit. D'on venien els cants, tan llunyans i, ensems, tan propers?

Sentíem aquells cants vinguts d'estranyes contrades, i eren tan nostres. Els havíem cantat en la nostra terra, els havíem sentit en les llars de cada home, i en els camps desiguals o en els mars dansaires, i ara els tornàvem a sentir, vinguts de qui sap on. ¿Quin misteri portaven o quin missatge?

I els humans ho volíem saber, volíem saber d'on venien aquells cants tan llunyans. I ho preguntàrem:

-De quina terra veniu, cants remots, perduts en els espais sense límits? ¿D'on veniu vosaltres que sembleu tan nostres?

-De la meua terra -contestà l'àngel dels cants -, de la terra on jo guardo tots els

CORAL BALUERN

cants de l'univers. En el cor dels espais infinits existeix la terra dels cants. Allí els cants són vivents, allí s'eternitzen els cants de l'instant, allí cada cant de la terra i el cel, cada cant de l'home o de la dalla, cada cant del vent o de l'aigua hi té estada per sempre. I ja no moren, sinó que canten i canten. Però cap cant del meu regne etern no existeix si no ha estat cantat en la terra del temps. Els cants del meu regne són el ressò etern de la vostra veu moradora, però veu vostra tanmateix.

Jo inspiro el cant a tots els homes. Els inspiro els cants de pau i amor, els inspiro els cants de joia i de fe, i els cants de tristesa cendrosa. ¿Què fóreu, humans, si no cantéssiu? Amb les cançons, tan sentides, venceu les penes i feu eternes les joies.

Quan se senten les veus dels infants que canten, quan se sent el cant del llaurador o de la dona que feineja, tots els estels escolten i s'alegren, i jo faig festa amb ells. Vindrà un dia que tot serà un cant. Cada cant és herald de primavera, d'un naixement en el cor de l'home. Quelcom esdevé nou quan es canta, quelcom neix, quelcom s'esbada.

Després d'haver dit això, tots cantàvem amb l'àngel, fins que enyorà el seu astre. Ja se'n tornava, quan es girà i digué:

-Veniu.

I anàrem amb ell fins al cor de l'univers, a la terra dels cants. Allí tot era un cant infinit, un cant que tot ho incloïa, com una simfonia variada i harmònica. Ens associàrem de cants durant dies i anys i mil·lenis. I tots fórem àngels.

Us ha agradat?

Doncs, apa, animeu-vos a cantar amb nosaltres a El Centre, tots els dimarts de 21h30 a 23h45

En nom de la Coral Baluern, us desitgem que passeu unes dolces i plàcides festes de Nadal!

La Coral Baluern en la seva col·laboració en el "Tot recordant" en motiu del 125è aniversari del Grup de Teatre d'El Centre

¡... RECORDA!

Us animem a tots aquells de vosaltres que vulgueu formar part de la família Baluern que vingueu a cantar amb nosaltres. Assagem tots els dimarts de 21.30h a 23.45h a la sala de l'Esbart del Centre.

Us podeu posar en contacte amb nosaltres mitjançant la Secretaria del Centre, tel. 93 2181964 (de dilluns a divendres, de 18h. a 21.30h) o enviar-nos un correu electrònic a: info@coralbaluern.es

També si voleu fer un regal musical (cantem en festes, casaments, batejos...) a algun amic o familiar, és clar!

de Joan Galceran, TRES PEONS

Benvolguts amics,

"Alf layla wa-layla", és el nom original en àrab d'un dels llibres més famosos de la literatura mundial, el nom en català és "Les mil i una nits"

Europa el va conèixer per la traducció que va fer el francès Galland al 1704, escollint entre els contes originals, majoritàriament els d'adulteris i violència, això va propiciar que el llibre tingués fama de poc recomanable, motiu que probablement va impulsar encara més el seu èxit.

El cert és que els contes de *Les Mil i una nits* tenen múltiples temàtiques, com s'escau a una obra que recull tradicions orals de diferents orígens geogràfics que van de l'Índia fins Pèrsia, passant per Egipte i l'Aràbia. Alguns dels seus relats han pres volada pròpia com *Simbad el marí*.

Juli Cortés, (1924-2009) va ser un dels arabistes més reconeguts d'Europa i fins i tot del mateix món àrab, la seva traducció al castellà de l'Alcorà, va

rebre el reconeixement dels religiosos musulmans. Va fundar l'Institut de cultura espanyol a Damasc, el 1956. Després de 14 anys a Beirut i Damasc, va ser professor a la universitat de Carolina

del Nord, des d'aquesta universitat, ens va enviar als Tres Peons, aquesta traducció que va aparèixer al nostre butlletí de maig del 1980.

Ara que ens ha deixat, em sembla que tornar-ho a publicar és una manera de retre-li homenatge, al mateix temps que referma la universalitat dels escacs, un esport, joc o ciència, tant se val, que perdura, impertorbable, al pas del temps i als canvis socials.

"També els escacs varen aparèixer una d'aquestes nits en les quals la jove Xahrazad entretenia al Soldà Xahriar amb els seus contes..."

Va dir ella: he sabut, rei propici, que l'esclava jugava als escacs amb un expert, en presència del Príncep dels Creients i que cada vegada que l'expert feia una jugada, ella la hi feia malbé amb un xec-mat.

L'expert s'excusava: És que jo volia que mengessis aquella peça per fer-te creure que en sabies molt d'aquest joc. Torna a posar les peces al tauler i veuràs ara el que t'espera.

Quan ella ho va fer així, l'expert es va dir: "Bé, he d'obrir ben bé els ulls, perquè ella no em torni a vèncer". I no gosava moure cap peça, sense haver-hi pensat molt abans. I va seguir jugant, fins que va sentir que ella li deia: "Xec-mat!" I va quedar esparverat de l'habilitat i intel·ligència de l'esclava. Aquesta esclatà de riure, alhora que li proposava:

-Mestre, juguem una altra vegada i fem una aposta. Et donaré com a avantatge, la meua

CARTES DES DEL TERCER PIS

reina, la torre de la dreta i el cavall de l'esquerra. Si tu guanyes, et podràs emportar la meva roba i si guanyo jo faré el mateix amb la teva.

-D'acord! -va contestar l'expert.

Varen tornar a posar les peces en els seus llocs i l'esclava retirà la reina, la torre i el cavall. Després va dir: -Juga, mestre. I ell va jugar, al mateix temps que es deia: "ara sí que guanyaré amb aquests avantatges" I va rumiar una combinació.

Però l'esclava va moure les seves peces i a poc a poc va convertir un peó en reina i va posar a l'abast del seu adversari altres peces per distreure la seva atenció. L'expert va caure a la trampa i va menjar una peça darrere l'altra. I ella va pensar: -"Ja estem igualats. Menja fins a rebentar. La teva cobdícia et perdrà... i després d'uns quants moviments de les peces, l'esclava va parlar:

-Fill d'Adam. Per ventura no veies que jo et temptava per poder guanyar-te amb més facilitat? Mira: xec i mat!

I va afegir -Ara despulla't!

L'expert implorà: Deixa'm almenys els calçons! I que Déu t'ho pagui. I juro per Déu que mai més jugaré escacs mentre ella estigui a Bagdad".

Abans d'acabar aquesta carta voldria explicar-vos que fa uns dies vàrem fer el sopar que cada any precedeix al repartiment dels trofeus de les nostres activitats durant la temporada esportiva, la platea del teatre -reconvertida en sala de restaurant- va estar plena, i la gent s'ho va passar bé. En Josep Maria Tey va entregar el títol de Soci d'Honor a

l'Antoni Vela pels seus trenta-nou anys de presència i pràctica constant a les nostres activitats.

Moltes gràcies a Guillem Espriu i Josep Anton Vinyals, Regidor i Conseller d'esports de Gràcia, al president del Centre, en Carles Pablos i al vicepresident Eduard Saboya, que varen acceptar acompanyar-nos en aquesta festa.

Al desembre juguem el Memorial Lissard Nager, que és el torneig social per equips, una molt bona oportunitat per començar, o reprendre a jugar els escacs. L'Escola seguirà amb les seves classes, els dimarts per als nens que en saben, els dijous per als que comencen i els dilluns i dijous per a la gent adulta.

Ja sabeu que al 638087651 us donarem tota la informació que vulgueu dels escacs al Centre. En nom dels escaquistes us desitjo que pugueu celebrar el Nadal amb tots els vostres éssers estimats i de cara al 2010... no us vindria de gust fer una ullada al tercer pis? Us hi rebrem encantats.

Salutacions cordials,

Joan Galceran

Si voleu més informació telefoneme, us respondré al 638087651, ben cordialment.

De Nuri Camps Sala

SORTIDA CULTURAL A LA VALL D'ARAN

Bé, ja hi som! 32 companys i amics d'El Centre, després d'acomodar el nostre equipatge al maleter de l'autocar d'en Jordi, el xofer, i la Cristina, la nostra guia, ens hem assegut cadascú en el nostre lloc i a les 6 en punt hem emprès la sortida cap a la VALL D'ARAN.

"Aran," com bé deveu saber, vol dir "Vall" en basc i vam poder constatar que ens dirigíem efectivament, a la Vall de Valls per excel·lència.

Tot sortint de Barcelona per l'Avinguda Diagonal, endormiscats per la matinada que vàrem fer i encara a les fosques, comentàvem si ens faria bons dies ja que era una sortida d'exterior. Aviat vam fer una aturada per esmorzar en un restaurant de carretera i, un cop ben alimentats, vam seguir carretera amunt doncs s'havia d'arribar al nord de la carena pirinenca. La Vall d'Aran té els límits entre Aragó i França.

Tot pujant ja vàrem endevinar la preciositat que estàvem cercant, els revolts de la carretera, amb els penya-segats que s'acumulaven damunt nostre, com bestioles muntanyenques i vegetació abundant, amb tot plegat vàrem oblidar el brogit de la ciutat. Però a l'arribar al cim del Port de la Bonaigua poguérem admirar llargament el seu encant. No

hi havia neu, ni esquiadors, ni soroll, no plovia i feia sol, ¡Quina meravella! Aquella Vall tan profunda, voltada de grans muntanyes, àmplia i silenciosa, donava serenor.

Vàrem emprendre el camí passant per Vaqueira-Beret, estava silenciós, no estem encara a plena temporada d'esquí, però és bonic, molt bonic, les cases són típiques d'un lloc de neu, teulades punxegudes i de pissarra. Tot seguit vàrem arribar a Viella per instal·lar-nos a l'hotel, el dinar va ser bo i típic -olla aranesa, xai guisat i profiterols.

En acabat, ja ens esperava en Jordi i el seu autocar per anar a LUCHON, el recorregut del viatge no cal dir que era preciós. Arribant a la ciutat, sense perdre punt, vàrem muntar en un trenet que ens donà la volta a la ciutat dels Balnearis; hi ha moltes edificacions Napoleòniques amb les escaletes laterals als dos costats de la porta, una avinguda molt turística amb botiguetes arreu i vam fer un passeig pels jardins, tot això amb l'alegria que caracteritza el nostre grup que, tot sigui dit, alegra la vetllada.

L'endemà després d'esmorzar vàrem muntar en un 4x4 que ens dugué primer a veure els cims espectaculars que tanquen L'Artiga de Lin, plena de cavalls

VISITES CULTURALS

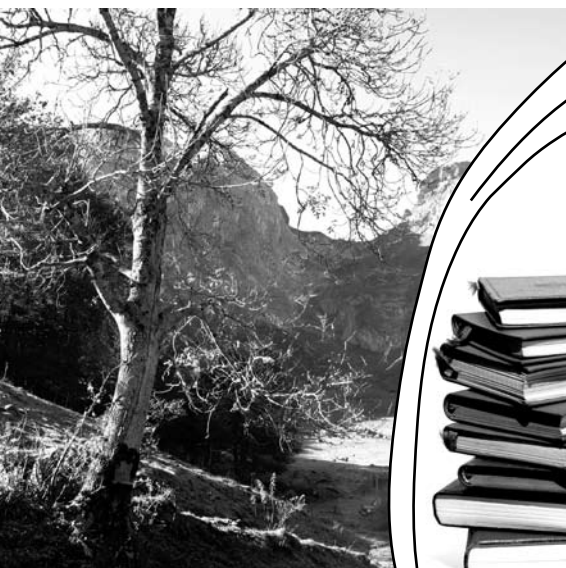
pasturant; aquí veiérem per primer cop l'aigua que baixa de l'Aneto, i també la rica vegetació d'aquest paradís: dels 500 a 1.000 m, les prades de la ribera del Garona; a partir de 1.000 m, avets verds, freixes, roures, faigs i pinasses; i a partir de 2.000 m, sols hi ha pi negre; ja més amunt, muntanya pelada, i potser si s'escau una mica de neu.

Muntàrem al 4x4 i baixant per la mateixa carretera que havíem pujat ens trobàrem la gran cascada dels UELHS DETH JOEU, una altra meravella de la naturalesa. El soroll, la blancor de l'escuma, la força i el color és un èxtasi per a la ment. Més endavant, beguérem d'aquesta aigua "fresquíssima" i tornàrem cap a Viella.

La visita a Viella caminant va ser molt agradable perquè feia molt bon dia. La construcció típica d'alta muntanya, l'església de Sant Miquel i el museu etnològic ho va completar tot. L'església de Sant Miquel està molt ben cuidada, crec que hi ha tres coses a destacar: la torre gòtica del campanar, la portalada principal del segle XIII que escenifica el judici final, i el Crist de Mijaran del segle XII, una talla romànica de fusta molt malmesa per la guerra civil. Quant al museu etnològic, no vull cansar-vos massa, sols dir-vos que la Vall d'Aran va fruir d'autonomia pròpia fins el 1834 i el 1991 la Generalitat de Catalunya va restablir per Llei els seus Drets ancestrals i la seva llengua.

Una sortida per recordar-la i donar gràcies al bon temps que ens va fer durant el dos dies.

ATENCIÓ!

EL DIA DE SANT JORDI ENS AGRADARIA MUNTAR UNA PARADETA DE LLIBRES, JUNTAMENT AMB LA JA TRADICIONAL DE ROSES QUE ORGANITZA EL NOSTRE ESPLAI, PER A VENDRE'LS A UN EURO I DONAR ELS BENEFICIS A UNA ONG.

ENS AGRADARIA QUE ELS LLIBRES D'AQUESTA PARADETA FOSSIN ELS VOSTRES: LLIBRES QUE VULGUEU DONAR I QUE ESTIGUIN EN BON ESTAT.

FEU-VOS PROTAGONISTES DE SANT JORDI!

de Mercè Herrera

En cas que us interressi publicar algun esdeveniment familiar important, feu-nos arribar la informació a la bústia de l'Or i Flama. Gràcies per la vostra col·laboració.

Donem la benvinguda a:

- M. Dels Àngels Velasco Vilaseca
- Edgar Núñez Sepúlveda
- Jaume Condal Domingo
- Maria Bairaguet Escoda
- Elsa Castro Fernández
- Roberto León Ruiz
- Manuel Amill Barsó
- Nuri Ordóñez Batlle
- Gabriel Gómez Ordóñez
- Celia Gómez Ordóñez
- Anna Farrés Rocabert
- Alfons Casas Gassó
- Montserrat Bonvehí Alsinet
- Santiago Casas Guasch
- Anna Guerra Meroño
- Bernardo Montenegro Acias

Felicitem a...

- El mes d'octubre passat es va celebrar el Campionat Europeu de Natació Adaptada a Rejkjavik (Islàndia) i CARLA CASALS SOLÉ va obtenir-hi la medalla d'or en 100 metres braça i medalla de bronze en 100 metres papallona.

La nostra més sincera felicitació a la Carla i li desitgem, en la propera competició a Rio de Janeiro, que pugui obtenir més premis.

Felicitem als seus pares i als seus avis i socis de l'Entitat: Montse Gomà i M.Teresa i Jordi Solé.

Lamentem la defunció de...

- Sra. Petra Cuadrado Juez, mare del nostre soci Manuel Centeno Cuadrado.
- Francesc Calafell, consogre dels socis Enric Puyoles i Montserrat Garcia, soci també de l'Entitat durant més de 40 anys.

EL NOSTRE SINCER CONDOLE PER A TOTA LA FAMÍLIA I AMICS.

De Gloria Soto

La seva primera experiència en el teatre va ser a l'escola, als quatre anys, quan li van donar un paperet per sortir en "Els Tres Tambors". Als setze anys començà a fer teatre a l'Agrupació Artística Sao Paulo, i al Grup Kore, fins als 21 quan va marxar a fer el servei militar; alhora també feia de monitor en el món escolta. Sempre s'ha sentit molt proper a la gent jove a qui valora molt perquè diu que són el futur. Actiu i constant, als dotze anys ja feia d'ajudant d'electricista amb la seva família, professió que va agafar per a tota la vida.

En Joan Guinart, , és un home familiar i social a qui li agrada molt participar dintre del grup, donant empenta a tothom.

"Sóc un entusiasta! El problema és que igual que pujo puc baixar... M'afecten molt les crítiques de les persones i, precisament perquè em poso sempre a la pell dels altres, sovint m'estranya que els altres no es posin a la meua"

Aquesta temporada es celebra el 125è aniversari del Teatre, de quina manera?

La Junta ha creat una comissió formada pels expresidents de les seccions de teatre que encara són entre nosaltres: en Manel Feliu, el Carles Pablos, l'Antoni Andreu, l'Eduard Saboya que és el coordinador general, el Sergi Carreras que és responsable de l'arxiu històric, l'Esteve Camps que és un home de Centre i és interessant comptar amb la seva opinió, l'Agustí Tenllado, el Lluís Clavé que és el tresorer de la Junta, l'Agustí Serra, vocal de cultura del consell directiu, i jo mateix. Volem realitzar alguns actes institucionals, activitats lúdiques i que dintre de la programació de teatre estigui present la idea d'aquests 125 anys.

La temporada anterior es va tancar portant a concurs l'obra "Los árboles mueren de pie" d'Alejandro Casona, a quin llocs vau anar i quin premis vau recollir?

Vam anar al 30è concurs Vila de Pineda, on vam aconseguir set premis: actor i actriu principal i secundaris, de direcció i de grup; al 35è concurs Ciutat de Terrassa, hi vam obtenir tres premis: premi d'actriu, d'actor i votació popular; i al concurs Vila de Calella també hi vam guanyar tres premis: actriu, grup i direcció. Ara bé, el que més he valorat no han estat els èxits sinó la convivència que hi ha hagut. Vam anar-hi 25 persones carregant i descarregant el camió, dinant ple-gats... fent un dia de festa, i jo penso que aquesta ha de ser la filosofia del teatre, hem de deixar una miqueta al marge els resultats a nivell de trofeus. És el compartir, el treball amb equip i la unió entre la gent que surt.

Quina ha estat la teva experiència com President del Grup de Teatre i quins plans tens per al futur?

Un cop acabat el primer any valoro l'experiència positivament perquè hem assolit els objectius que teníem. Quan ens vam presentar davant l'assemblea, la idea principal era continuar la tasca del grup anterior del qual jo formava part i que dirigia el Carlos Pablos. Per a mi era important respectar la feina feta, però sempre amb l'objectiu final de la millora del grup. Estic molt satisfet del grup que forma la Junta: som set persones que hem arrencat amb molta il·lusió i moltes ganes. He de dir que no és fàcil, s'han de prendre decisions que no agraden a tothom, s'ha de tenir una idea global de com ha de ser un grup de teatre que pot no encaixar amb la idea que tingui cada una de les persones, però, en definitiva, el sentit de la responsabilitat és el que ens mou a poder fer les coses com creiem que s'han de fer. En definitiva, és l'assemblea qui decideix si la tasca que s'ha dut a terme ha estat bona o no, si ens accepten per dos anys més o no. De fet, el que és important és que estem oberts a escoltar tothom i que aquesta junta està al servei del col·lectiu, i el dia que s'acabin les forces o els socis vulguin canviar seran uns

altres els qui portaran el relleu com és lògic. Tanmateix, la nostra intenció seria continuar dos anys més com a mínim, per tal d'intentar fer més coses per a la secció, si se'ns dóna aquesta confiança. Aquest primer any ens ha passat volant, ha estat de planificació, de començar a lligar coses... el segon any ja comencem amb la experiència adquirida.

Com valores les obres presentades la temporada anterior i el concurs de teatre que es fa anualment?

Crec que ha estat una temporada molt variada amb gèneres força diferents, i cadascú, directors, actors i col·laboradors han donat tot el que tenien.

El concurs de teatre ha estat extraordinari, a part de les obres, al seu darrere es troba la feina d'equip de la nostra gent, que ha treballat moltes hores perquè tot sigui perfecte, i ho dic sense haver-hi participat.

Es presentarà un musical cada temporada... quina opinió tens del darrer que es va fer?

L'any passat vam trencar la llança amb el "Chorus Line", una experiència nova perquè els nostres nois i noies van començar de zero i penso que el nivell que es va assolir, sense tirar coets ni anar a buscar grans pretensions professionals, va ser molt digne i va ser una gran interpretació. La il·lusió d'una cosa nova va motivar tothom, sobretot a partir del moment en què la gent es va adonar que veritablement es podia fer. Vam aprendre a vocalitzar, a treure la veu, a confiar en nosaltres mateixos. A partir d'aquí la Junta es va plantejar de continuar el tema musical. Aquesta temporada farem "Hairspray", un musical més difícil, lligat a gent de totes les edats. He de dir que darrere d'aquesta planificació hi són el Dani Mejías i el Lluís Clavé que musicalment fan una tasca enormement important.

Podries fer una valoració general dels components del grup de teatre?

Si haguéssim de puntuar la valoració global de la temporada jo li donaria un notable alt de mitjana a nivell de resultats; a nivell d'implicació, pujaria una mica la nota. Com president del grup haig de valorar molt positivament la implicació dels directors i actors en general, però hi ha una cosa que per a mi és molt important: és la tasca que s'està fent amb el grup de teatre de la gent jove, el nostre Taller de Teatre està funcionant molt bé. La temporada anterior el grup jove va fer una representació extraordinària a mans de la Mari Carmen Blanch i la Mercè Tost, amb l'obra del Joan Tortajada que ha estat un èxit: "Quedem al Zurich"; els nens s'ho han passat molt bé i la prova és que el mes d'octubre hem portat l'obra a participar en una mostra de teatre.

A més, recalcar molt, molt, molt, la feina del Taller de Teatre, no només dels esforços del nens, sinó també de l'equip de directors. No hem d'oblidar que tots els directors del Taller de Teatre han sortit del mateix Taller de Teatre, i això ens ha de donar la idea de quina tasca s'està fent i s'ha fet. Tot això és l'èxit i el fruit dels que abans van ser directors. És a dir, van arrencar en el seu moment una cadena que va seguint i seguint. El dia de la representació vaig explicar-ho als nens: "tots els vostres directors han sortit del taller de teatre. Mireu en aquest mirall: potser d'aquí a uns quants d'anys sereu vosaltres qui portareu el timó del taller"

Però per ser just, felicito i agraeixo l'esforç de tots els membres del grup, perquè és la suma de tots el que compta a l'hora de la valoració final.

Què significa El Centre per a tu? Quan vas fer-te'n soci?

Jo vaig arribar a El Centre fa quinze o setze anys, estava en una altra entitat i vaig agafar un any sabàtic, que després van ser-ne dos. En arribar, de seguida em va agradar la manera com es feien les coses. En Carlos Pablos va donar-me l'oportunitat de sortir en una obra, "La cinta dorada", de la qual tinc un record extraordinari perquè era la primera que feia al Centre. Però El Centre, per a mi, fa molt temps que no és només un lloc on vinc a fer teatre, cada vegada em sento més compromès i implicat, ja no sols amb la secció que tinc l'honor de presidir, sinó amb l'entitat, perquè les seccions no són més que parts d'un tot, i per a mi El Centre s'ha convertit en una raó de ser. Sovint la gent diu que estic sempre a El Centre, i jo dic, doncs sí, perquè un va on s'hi troba bé. Després d'una jornada de treball no hi ha res més enriquidor que arribar a El Centre, prendre una cervesa al pati i saludar els amics, a part de l'activitat que cadascú faci.

Quant de temps portes dirigint obres de teatre? Tens preferència per algun gènere o t'agraden tots?

Porto deu anys dirigint. Vaig començar amb el grup jove, amb la Natàlia Bernat, i un dia el Carlos Pablos i el Francesc Carreras, quan preparaven un decorat, van dir-me: "escolta tu, quan et penses decidir per dirigir els grans?" i, com es diu en castellà, "me marqué un farol" i vaig respondre "quan vulgueu, perquè ja tinc l'obra: "La encantadora familia Bliss"; i van dir-me "doncs ja pots començar", i així vaig començar. Des d'aleshores he dirigit unes catorze obres, entre les quals puc citar: "La encantadora familia Blist", "Panorama desde el puente", "Los arboles mueren de pie", "La paperera" i "Catalans a la romana", "El foc de les ginsteres", "El retaule del flautista", "Culpables", etc.

Per a tu hi ha alguna diferència entre el teatre d'aficionats i el professional?

Segons com t'ho miris, sí, i segons com t'ho miris, no; a veure, el teatre amateur és això, amateur, no es cobra per fer teatre; i en el teatre professional, sí; i no hi ha altra diferència, tots estimen el teatre; el que passa és que hi ha molts actors amateurs, que potser no estaven en el lloc adequat en el moment oportú, però la seva vàlua és superior a molts que es diuen professionals.

Com va ser la teva experiència de presentador d'espectacles?

Uns 20 anys enrere havia fet bolos durant dos o tres estius, bàsicament per Catalunya encara que també altres indrets, amb una companyia de teatre on, entre d'altres, hi van participar el Santi Sans, la Mari Sampere, en Casen, la Regina Dos Santos... Jo feia de presentador i una miqueta de show amb una altra persona.

Aquesta activitat la compaginava amb la meva professió, la qual cosa feia que fos molt cansat encara que molt enriquidor alhora. Tanmateix, cal dir que per a mi el que tenia més valor sempre era la tertúlia que podia generar-se en acabar l'espectacle. Malauradament, quan anàvem per aquests mons de déu, al finalitzar l'espectacle tothom escampava la boira i, llavors, vaig enfrontar-me al fet que el que estava fent no m'omplia com a persona sinó només la butxaca amb uns pocs cèntims, de manera que va ser quan vaig decidir deixar-ho i integrar-me a El Centre.

Quines aficions tens?

No fer res és un esport meravellós... però també m'agrada fer maquetes amb trens elèctrics, llegir, fer música (tinc un teclat... no sé solfeig, però me'n surto). Quan estic tens, faig música i em relaxa.

Has encomanat l'afició del teatre a la teva família...

És veritat, la meva filla amb 4 anys venia amb mi de bolos, per tot arreu recordo haver-la portat a Teruel, a Bilbao, a Cáceres, etc. Després va néixer el nen, i s'ha criat entre bambolines i ara tinc el gran goig de veure que el Ferran és un dels directors del Taller de teatre i que la Mar, que ja havia fet de monitora amb el Taller, portarà el grup jove. El món de la faràndula els ha agradat sempre. La Rosario, la meva dona, és la gran sacrificada, perquè sovint els tres assagem i ella es queda sola a casa, un dia i un altre, mirant la televisió. Això que a vegades participa fent taquilla, o col·labora amb els pastorets. La Rosario és l'autèntica protagonista que els meus fills i jo estiguem fent teatre... "gracias por tu paciencia"

Doncs aquí finalitzem l'entrevista malgrat que hi hauria encara molt per dir... La conversa amb en Joan Guinart es fa sempre agradable i no l'acabaries mai! Moltes gràcies, Joan, per aquesta estona que ens has dedicat.

de Daniel Mejías

S'apropen les festes de Nadal. Són unes festes on és important passar-s'ho bé i on, culturalment, és un bona ocasió per reforçar els vincles familiars i passar més temps amb els teus. No cal perdre de vista que també és una ocasió per pensar en els altres. Hi ha un moment molt especial durant l'any on podem conjuminar les dues coses; passar una bona estona en família i educar en els valors. És el moment d'escriure la **CARTA ALS REIS**.

Per als nens és un moment màgic i per als pares una oportunitat per invertir una mica de temps en els seus fills i també per educar-los en valors.

Per redactar una bona carta als reis cal tenir diverses coses en compte.

- Abans de les dates de Nadal hi ha nens que van pel carrer mirant aparadors de joguines i li demanen als pares que els hi comprin diverses coses. En cap cas s'hauria de complaure al nen d'immediat. En canvi, el que podem fer és dur sempre una **llista** al damunt per anar anotant les coses que ens semblin raonables i que el nen sàpiga que després ho podrem posar a la carta dels reis. Aquesta és una pràctica que estaria bé posar en pràctica durant tot l'any: fer una llista per l'aniversari, pel sant (en cas que es celebri) i evitar comprar-li joguines fora de temps i sense cap motiu. Els nens han de saber valorar els diners i les joguines, alhora que aprenen a posposar una recompensa. Han d'entendre que no sempre s'obté el que es vol en el moment desitjat. Si freqüentment se li regala coses sense motiu, no aprendrà la vàlua de tot això i el dia de reis serà molt menys màgic.

- **Informeu-vos** de les joguines que demanen els vostres fills. Cal assabentar-se de quina és l'edat recomanable. Si és massa petit per alguna en concret animeu-lo a mirar-ne d'altres i digueu-li que quan sigui més gran podrà demanar aquella joguina, ara per ara s'avorriria o seria perillosa.

- També informeu-vos de quins són els **valors** que es desprenen d'aquella joguina. No sóc dels que crec que no es poden comprar joguines violentes, però tot té una mesura. No és recomanable que, de 10 regals que se li facin, 8 siguin armes i l'altre sigui un monstre destructor. S'ha de tenir vista. També hi ha violència i violència; pots comprar soldadets de plom, exèrcits mutants, monstres destructius, però vigila si hi ha alguna joguina que mostri la violència de forma barroera i massa explícita. Cal tenir en compte l'edat del nen; com més gran, més violència toleren i més saben diferenciar el joc i la ficció de la realitat. Els videojocs violents no tenen per què ser un problema sempre que respecteu l'edat que es recomana a la caràtula del videojoc i no se'n faci un ús excessiu. Amb les nines també cal vigilar. N'hi ha moltes que promouen una valors totalment masculistes i mostren una imatge de les dones poc constructiva. Te'n pots trobar, fins i tot, d'algunes que tenen el cos d'adolescent, però que, al meu entendre, desprenen un evident aire de dona fàcil i superficial, tant sols preocupada pel físic i l'aspecte exterior, i que culmina amb el sùmmum de la falta de ètica amb nines de tipus

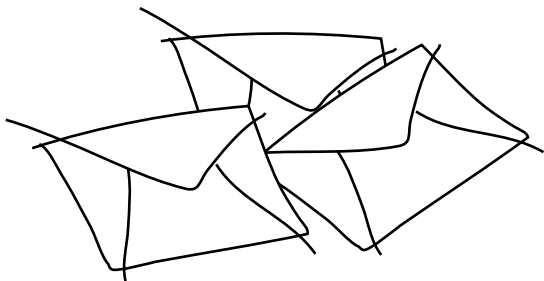
nadó o nines que representen nou nats amb aspecte de prostitutes. No m'agradaria ofendre a cap lector amb aquestes paraules contundents però el meu rebuig cap a aquestes nines és total. Evidentment no és més que una opinió personal

- També estaria bé no oblidar-se de demanar un **joc en família** on tot-hom hi pugui jugar i passar una bona estona en reunió enfortint el vincle familiar. Això sí, després no s'ha de quedar desat en un calaix, oblidat, sinó fer-lo servir i passar un moment divertit tots junts.

- **Redacteu la carta junts.** En algun moment de tranquil·litat, poseu-vos amb els vostres fills a redactar la carta. És preferible que no sigui una d'aquestes que et regalen als grans magatzems, sinó que la feu vosaltres, com una manualitat. Que el fill o filla hi faci dibuixos, hi enganxi gomets... Si el nen no sap llegir o escriure, podeu retallar el que vol del mateix catàleg i fer un *collage* o bé que dibuixi el que vol. Intenteu que no tingui format de llista; és una bona activitat per fer balanç de l'estat emocional de la família; expliqueu coses boniques que hagin passat, doneu les gràcies als reis per les joguines de l'any anterior i expliqueu com heu jugat i com de bé que us ho heu passat.

- Que demanin de forma **moderada** i només allò que sàpiguen que hi jugaran i que sigui més important. Que no demanin per demanar, vaja. Si fan una llista massa llarga després s'enduran una decepció.

- Hi ha regals oblidats, poc freqüentats, i que els nens gaudeixen tot i que no es demanin: **Llibres**. N'hi ha

per totes les edats: per als que no saben llegir n'hi ha amb dibuixos, interactius, amb pestanyes..., per als que n'estan aprenent, n'hi ha amb lletra lligada i amb un CD que te'ls explica, són entranyables, n'hi ha per als que ja comencen a tenir una mica més de domini amb el llenguatge i on poden descobrir un munt d'històries depenent dels gustos de l'infant (familiars, móns imaginaris, llegendes, fàbules, personatges divertits...), i a mida que van creixent poden trobar alguna de les múltiples sagues per a tots els gustos i edats que actualment hi ha al mercat en aquest meravellós moment tan prolífic per a la lectura juvenil. Segur que n'hi ha algun que els agrada!

- Demaneu regals per a la **resta de la família** ("A la tieta Mercè porteu-li aquella faldilla que li agrada tant", "Al cosinet Víctor la pel·lícula que li agrada"). Que demanin **coses que no siguin materials** ("Molta felicitat per a la família", "Que passem un bon Nadal", "Que l'operació de la iaia surti bé", "Que la mama trobi feina"). Fomentarem que el nostre fill sàpiga posar-se al lloc de l'altre i pugui veure quines són les necessitats dels altres. I no us oblideu de la gent que passa gana i dels països del tercer món.

Un cop arribat el dia, recordeu que els reis no li poden portar tot el que demanen, perquè han d'entendre que no sempre s'aconsegueix tot el que es vol. També podeu portar-los-hi coses que no hagin demanat però que els facin falta, com roba, material escolar, etc.

AXIOMES-3

de Marta Bayo

Si després d'una tempesta

*ens sabem asserenar
ho fem tot amb més fermesa
i tot ho veiem més clar.*

En el món que jo somnio

*hi ha el sentit del molt i el poc
amb un lloc per cada cosa
i cada cosa al seu lloc.*

Mentre mig món sigui incrèdul

*i mig món sigui creient
no regnaran ni l'entesa
ni l'amor entre la gent.*

Quan un cel negrós i tètric

*amenaça malvestats,
sempre hi ha una clariana
que ens fa viure esperançats.*

Amb més afany que destresa

*tots volem millorar el món,
però, són els fets els que manen
i fan les coses com són.*

L'home lúcid, harmonitza

*el seu saber amb el que sent
i dóna el to del que pensa
a tot allò que està fent.*

Quan el llamp encén la terra

*crema el mas i mata el bou,
neix, del caliu i la cendra,
el nou món de l'home nou.*

L'estrès, que és el mal de moda,

*i la por del perill groc,
són el crit de l'agonia
d'un món que es mor poc a poc.*

de Marta Bayo

Avui us presento un plat únic, i seguiré amb uns quants més d'interessants i que omplen prou un dinar, doncs tenen tots els ingredients per quedar satisfets. Espero que aquests canelons us agradin, doncs són per celebrar una festa, com podria ser el Nadal. Bon profit!

PLATS ÚNICS

- S'entén per plat únic el que pot constituir per si sol un àpat complet, ja sigui un dinar o un sopar. Ha d'incloure almenys una ració de feculents, una de verdures, aliments del grup de les carns i greixos.
- Alguns plats únics també contenen fruita o lactis, o es poden acabar de completar amb unes postres.
- Dels plats únics també cal considerar l'aspecte energètic. Han d'aportar entre 500 i 700 kcal. Com es veurà, alguns plats únics són de caràcter festiu i poden aportar més energia.
- La crema de llet o nata líquida que figura com a ingredient en alguna recepta correspon a la indicada especialment per a cuinar, la que conté aproximadament el 18% de greix.

CANELONS DE LLENGUADO, GAMBETES I ESPINACS

Ingredients:

- 12 plaques de caneló
- 1 ceba
- 2 porros
- 1 pastanaga
- 1 kg. d'espínacs
- 24 gambetes pelades
- 400 g de filet de llenguado
- 4 cullerades de farina
- 400 ml. de llet
- 1 got de conyac
- 4 cullerades d'oli d'oliva
- sal

Comentari dietètic

Acompanyats de pa, són un plat únic complet. Destaca el contingut en fibra, vitamina A, calci, fòsfor, iode, ferro, zinc i potassi. Cobreix la QDR d'àcid fòlic, tot i que és, també ric en les altres vitamines del grup B.

Contingut energètic aproximat
640 kcal.

Elaboració

Es couen les plaques de caneló amb abundant aigua salada bullint, amb un rajolí d'oli. Una vegada escorregudes i refrescades, es col·loquen a sobre d'un drap de cuina net. Mentrestant, es posa l'oli en una paella antiadherent i se sofregeixen la ceba, els porros i la pastanaga, nets i tallats ben menuts. Quan comencen a enrossir-se s'hi posen els espínacs picats i en el moment en què han deixat anar la seva aigua i el guisat se l'ha beguda, s'hi poden introduir els filets de llenguado i s'esmicola.

Seguidament, s'hi tira el conyac i es lliga amb la farina i la llet, tot remenant. Es deixa coure mentre es va espessint i desenganxant de les parets del recipient, per a formar una massa compacta i cremosa.

Es deixa reposar 15 minuts, passats els quals es col·loca la pasta damunt de les plaques de caneló i s'hi posen 2 gambetes prèviament escaldades i escorregudes per a cadascun.

Cal enrotllar els canelons amb cura perquè quedin ben segellats. Una vegada col·locats en una plata, es cobreixen amb la beixamel preparada amb antelació. Es posen al forn preescalfat per a fer-los enrossir amb el gratinador just abans de servir.

RACÓ POÈTIC

de Sofia Enault

LA CASA DE LES AGULLES

*És una casa
gran i petita,
vella i bonica.
És una casa on l'aire que es respira
ens indica respecte i felicitat.
És una casa
on el sol és brut i espinós.
Espinós?
Oh, i tant que espinós,
tot el terra és cobert d'agulles!*

10/09/2009

*Per a la meva àvia i la seva botiga
"La nena Florensa"*

CONSELLS DE SALUT PER A LA GENT GRAN: HIPERTENSIÓ ARTERIAL

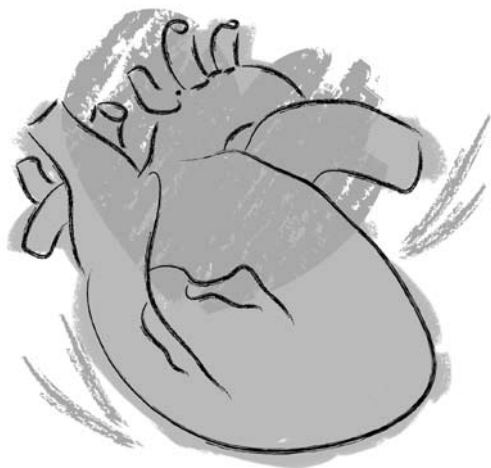
de Marta Bayo

La hipertensió (tenir la pressió alta) és un factor de risc per a la vostra salut. Tot i que no pot eliminar-se, sí que es pot controlar eficaçment.

Com que, en general, la hipertensió no dóna molèsties fins que ja s'han produït les complicacions, és necessari que us la mireu cada dos anys.

Si ja sou hipertensos, recordeu que hi ha un seguit de recomanacions que heu de seguir:

- Quanta menys sal, més salut. Els aliments ja contenen totes les sals necessàries i, per tant, no cal que n'afegeu a l'hora de cuinar ni que poseu el saler a la taula.
- Traieu-vos el pes que us sobri. A cada edat i alçada li correspon un pes adequat. Si teniu excés de pes, feu dieta. El vostre equip sanitari us dirà quina és la que més us convé.
- Feu exercici. Passejar una estona cada dia i fins i tot practicar algun tipus d'exercici físic adequat a la vostra edat, us faran estar més àgils i us trobareu millor.
- Modereu el consum d'alcohol. Una mica de vi o de cervesa als àpats no us perjudicarà, però intenteu reduir al màxim el consum d'alcohol.
- No fumeu. Fumar és molt perjudicial per a la salut, especialment si se sumen altres factors de risc cardiovascular, com ara la hipertensió.
- Prengueu sempre la medicació. El fet que us trobeu bé no vol dir que pugueu deixar-la, reduir-ne la dosi o modificar-ne la pauta. Recordeu-vos de prendre la medicació cada dia i exactament com us han dit.

interprint

disseny
i produccions gràfiques

flyers_pòsters_catàlegs_carpenteria_fulletons
comercials_papereries_corporatives_displays
targetons per a celebracions_llibres_vinils per a
vehicles i locals_plotters_enquadernacions
registre mercantil_segells_dossiers_pancartes
caixes de llum_ampliació de fotografies_edició de
revistes_plaques de senyalètica_etc

balmes 188_08006 Barcelona
T: 932 181 437_F: 934 151 389
info@interprintbcn.com_www.interprintbcn.com

BAR d'EL CENTRE

Direcció del bar a càrrec
de l'Eliane i l'Antonio

Obert:

De dilluns a dissabte, de 17h a 01h
Diumenges, a partir de les 12h

Menú de grups

**Menú especial de diumenge amb
copa de cava i cafè inclòs**
**Assortit de tapes, entrepans i
altres**

JULIÁN MARTÍN
 QUADRES I MOTLLURES

C/ Penedès, 4 - 08012 Barcelona
Tel. 932 379 453 Botiga i Taller
Tel. 932 185 852 Taller

L'AGLÀ
XARCUTERIA
pernills ibèrics - formatges
i embotits artesans

Plaça de la Vila de Gràcia, 3
08012 BARCELONA
Tel. 93 415 54 27
xarcuteria_l-agla@hotmail.com

Aigua Gas - Electricitat

J. GUINART

INSTAL·LADOR AUTORIZAT
REIC-080168960

Renaixença, 71 - Tel. 93 435 90 06 - Fax 93 511 19 96
08041 BARCELONA - joanguinart@hotmail.com

Restaurante SAUDADE

ESPECIALIDADES GALLEGAS

Mariscadas
Parrilladas de Carne

Salón para todo tipo
de Celebraciones

C/ Chapi, 18-22
08031 Barcelona
Tel.: 93 429 13 13

El exquisito sabor de Galicia, en Horta

Roba per a infants

...tat!

St. Antoni Maria Claret 81 bis, local 1
08025 Barcelona · tel: 93 446 29 68

COSTA

CANSALADERIES,
FORMATGERIA I MENJAR
CUINAT

C/ Providència, 45 GRÀCIA
Tel. 932 845 143

Bar Restaurante

LA NEVERA

- Comidas caseras
- Menús para empresas y grupos
- Especialidad: pulpo, lacón
bacalao y embutidos ibéricos

C/ Mare de Déu del Port, 2
Tel. 93 223 92 83

08038 Barcelona

**SIVOLS PUBLICITAR-
TE EN AQUESTA
REVISTA POSA'T
EN CONTACTE AMB
NOSALTRES:**

Centre Moral de Gràcia

Ros de Olano, 9 - 08012 Barcelona
Tel. 932 375 031

Malauradament ningú no ha endevinat l'enigma proposat a la contraportada... haureu de passejar molt més pels carrers de la Vila! La persiana terrorífica es troba al carrer Martínez de la Rosa...

Ara us en proposem un de nou: aquesta santa es troba en un carrer que du el mateix nom que ella (ja teniu la primera part de la resposta...) i la santa, doncs és una santa mooolt estimada a Tarragona... apa! Que fàcil que us ho hem posat ara!

Ajuntament de Barcelona
Gràcia

Creu de Sant
Jordi 1994

medalla d'or de la ciutat
al mèrit cívic

Col·lectiu d'entitats
culturals històriques
de Gràcia

Generalitat de Catalunya
Departament de Governació
i Administracions Públiques
Secretaria d'Acció Ciutadana

www.elcentregracia.cat · elcentre@elcentregracia.cat

Edita i publica Centre Moral de Gràcia

Ros de Olano, 9 - 08012 Barcelona - Tel. 932 375 031

Directora:

Muntsa Farré

Redactors:

Marta Bayo
Mercè Herrera
Daniel Mejías
Glòria Soto

Col·laboradors

en aquest número:

Carlos Pablos
Joan Guinart
Eduard Albert
Anna Jaureguizar
Joan Galceran
Alfred Casas
Nuri Camps Sala

Fotògrafa:

Dolors Bonet

L'equip de redacció de l'Or i Flama no es fa necessàriament solidari amb les opinions expressades pels seus col·laboradors i es reserva el dret de publicar-les. Recordem als col·laboradors i socis que la finalitat de l'Or i Flama és la d'informar i que no es publicarà cap enfrontament entre socis o seccions.

Disseny i producció a càrrec de:

Interprint - Disseny i produccions gràfiques